

PROGRAM:

I. blok 18.00 – 19.15

Ataraxia

Režie: Nicolas Chibac, USA, Nový Zéland, Německo, 2012, 13 minut

Členové týmu z Německa, Nového Zélandu a USA a spojili své síly, aby prožili dobrodružství plné adrenalinu v **aljašských horách Chugach**. Jejich cílem je jen pomocí tažného draka dosáhnout vrcholu nejvyšší hory Mt. Marcus Baker (4016m). Podaří se? Budou sněhové a hlavně větrné podmínky pro náročný snowkiting přívětivé?

"Hvězdy" projektu ATARAXIA: Sebastian Bubman, Philip Kuchelmeister, Obdiah Jenkins, Nicolas Chibac, Marvin Ogger, Steve Car, Tom Fredericks, Pete Lowney

Crossing the Ice - Naprieč ľadmi

Režie: Justin Jones, Austrálie, 2012, 44 minut

Ocenění: Grand Prize 2012 Banff Mountain Film

Dva australští dobrodruzi, **James Castrission and Justin Jones**, se vydávají na nebezpečnou cestu napříč Antarktidou a zpět a to zcela bez pomoci. Žádní tažní psi, žádný kite, žádné zásobovací tábory, pouze dva muži táhnoucí na saních své zásoby a přístřeší přes 2200 km nehostinného ledu a mrazu.

Je to více než sto let, kdy se odehrál tvrdý souboj o dobytí jižního pólu. Souboj se tehdy odehrál mezi norským polárníkem Roaldem Amundsenem a Britek Robertem Falconem Scottem. Jižního pólu se po několika měsících strádání podařilo dosáhnout oběma expedicím, úspěch v rodné zemi však oslavil jen Amundsen. Vysílením a vyhladověním Scott zahynul na konci března 1912, jen 18 km od zásobovacího tábora. Od té doby na jižním pólu stanuli desítky expedic, žádné z nich se však nepodařila cesta tam i zpět bez jakékoli podpory.

Mladí Australané se však záhy dostávají do podobné situace, jako kapitán Scott před sto lety: na ledě je Nor! Má stejný plán, ale více zkušeností a větší náskok. Odehraje se na nejsušším, největrnějším a nejstudenějším místě planety závod známý z let 1911-1912?

Blue Obsession - Modrá posadnutost'

Režie: Alan Gordon, Jordan Halland, USA, 2011, 8 minut

Modrá posedlost, i tak by se dal přeložit název filmu točeného na aljašském ledovcovém platu Juneau Icefield. Horolezec Alan Gordon se snažil zachytit místa na ledovci Mendenhall, kde se od svých devíti let neustále pohybuje a která se každý den proměňují.

„Jednoduché cesty, které jsem lezl před pěti lety, už dávno nejsou jednoduché. Ale zároveň se otevírají nové možnosti, další ledopády, a to je to, co mě tolik naplňuje. Zároveň je ale smutné vidět, že vše, co jsem zažil, už zmizelo. Navždy,“ říká Alan. Proto se s partnerem Jordanem Hallandem a jejich týmem vydali točit ledovce na aljaško-kanadském pomezí s cílem zachytit

všudypřítomnou modrou barvu i pro příští generace.

Záběry pocházejí z pátého největšího ledovcového plata západní hemisféry, které je přes značnou blízkost civilizace dodnes dějištěm mnoha prvovýstupů i prvosjezdů. *Pro lepší představu, jak fascinující je tato část Země, si přečtěte následující citaci Češky, která v sousední Kanadě již několik let pracuje jako profesionální záchranářka: „Kdybych si měla vybrat hlavní město, ve kterém bych strávila zbytek života, bez váhání bych volila Juneau, hlavní město Aljašky. Ledovec se plazí z hor do údolí jen několik kilometrů od centra města a strmé hory tu ční přímo nad budovami.“*

Alan se ve filmu zaznamenává úžasnou scénérii, než navždy zmizí. Tato krása je pomíjivá, protože tento ledovec, stejně jako mnoho dalších v okolí, je ve stádiu ústupu.

Unicorn Sašimi - Sašimi z jednorožca

Režie: Ben Knight, Nick Waggoner and Travis Rummel, USA, 2011, 5 minut

Ocenění: Vancouver International Mountain Film Festival Grand Prize, Sheffield Adventure Film Festival Best Artistic Film 2013

Každý dobrodruh a horolezec ví, že k pohybu v horách patří prohra stejně tak, jako vítězství. Prohra však rozhodně neznamená zklamání a to vědí i autoři snímku Unicorn Sashimi, kteří se vydali do japonských hor s cílem ulovit mýtického hokkaidského jednorožce. „Ukázalo se ale, že zvíře je těžké natočit a tak jsme se rozhodli alespoň si trochu zalyžovat,“ skromě komentují autoři filmu.

Během pětiminutového snímku se nedočkáte ani mluveného slova, ani děje a zápletky. Za to se velmi hluboko ponoříte do tun pacifického prašanu, za kterým se do Japonského pohoří Hokkaido sjíždějí freerideři z celého světa. Doprovázet vás při tom bude rytmus japonských bubnů Taiko, přičemž celý snímek má jako dědictví původního filmařského záměru lehce mýtickou a tajuplnou atmosféru.

PRESTÁVKA

Otvorenie výstavy fotografií Štefana Šmelka

II. blok 19.45 – 21.00

Nordfor sola - Na sever od slnka

Režie: Jørn Nyseth Ranum, Inge Wegge, Norsko, 2012, 46 minut

Ocenění: The Norwegian Documentary Film Festival 2012: Audience Award

Inge a Jørn nejsou běžní surfaři. Rozhodli se strávit devět měsíců studené norské zimy v izolaci za polárním kruhem v neobydlené zátoce omývané Atlantikem, kde našli nejen perfektní vlny, ale také spousty odpadků. Za cíl si dali **posbírat alespoň tunu odpadu**, který dennodenně přináší moře.

Na pláži si postavili **sруб z naplaveného dřeva** a dalších materiálů a po celou dobu se živilí prošlým jídlem ze supermarketů. Film přináší krásné záběry norské přírody a zachycuje radost z dobrodružného života mimo civilizaci.

Tempting fear - Lákavý strach

Režie: **Mike Douglas**, Kanada, 2012, 25 minut

Ocenění: 'Best Action Film' Adventure Film Festival 2012, 'Best Story' X-Dance 2012, Cold Smoke Award 2013

Andreas Fransson je asi nejodvážnějším extrémním lyžařem této generace. Ve filmu Tempting Fear zkoumá místo, kde strach přemůže všechny emoce, protože smrt číhá na každém chybném kroku.

Někomu upravené sjezdové tratě nestačí a pouští se mimo ně. Kdo pochopí smysl volného lyžování, nechce se již vracet zpět. Ti nejlepší se mohou utkat na prestižních závodech, jako je Freeride World Tour. To však stále není vrchol lyžování. Pomyslnou špičkou ledovce je disciplína **extrémní lyžování** v čele se Švédem Andreasem Franssonem.

"Nikdy nezapomenu na pocit, když se mi lámaly kosti v krku," vzpomíná Andreas hned v úvodu filmu. Co se děje v mysli lyžaře sjíždějícího svahy, které jiní nedokážou vylézt? Na tuto otázku vám pomůže odpovědět snímek natočený jako Andreasův deník napsaný v období mezi lednem 2011 a květnem 2012. *„Strach ze smrti vyplývá ze strachu ze života. Člověk, který žije naplno, je připraven umřít kdykoliv,”* sice nejsou slova Andrease, ale citát Marka Twaina, nicméně hodně napovídají o smyslu života na hraně se smrtí. O smyslu života Andrease Franssona.

Co dělá Andrease nejzajímavějším, je jeho ochota vstoupit do života na hraně, do duševního prostoru, který jen málokdo zažil. Za poslední tři roky uskutečnil **řadu prvosjezdů** v nejrůznějších zemích, **bojoval o život po nehodě**, která ho málem zabila a stal se nejvíce diskutovaným lyžařem v epicentru extrémního skialpinismu, ve francouzském Chamonix.